

Имава три пъти седмично
и новостинки, среда
и петък.

АВОНАМЕНТА R:
Годишно 100 лв., 1/2-год.
60 лв., 3-месечно 35 лв.

Абонамента започва на
1-во число от мѣ-
сца. — винаги прѣдплаща

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Органъ на общитѣ български търговско-индустриални интереси.
Редакторъ — издатель: П. Д. Драгулевъ.

Цѣнитѣ за обявитѣ сѣ:
а) в. сѣнтиметръ 11/2
лв., за годишна, вѣнчална,
некрологъ 50 лв., за едно
публикуване; б) за едномѣ-
сечно, по 10 лв.; в) за едномѣ-
сечно по 5 лв.; г) за едномѣ-
сечно по 2 лв.; д) за едномѣ-
сечно по 1 лв.; е) за едномѣ-
сечно по 0.50 лв.

Всяко що се отнася до
вѣстника се адресира до:
П. Д. Драгулевъ, Варна, Бъ-
гария.

ПАПИРОСИ

Ароматични, приятни на пушене и съ красива вън-
шност, ЕДИНСТВЕННИ И НЕНАДМИНАТИ
въ цѣла България по доброкачественост, произвежда
Тютюневата Фабрика „МОМИЧЕ“

на М. К. АВГЕРИНИДИ — Варна.

Г. Г. ПУЩАЧИ! ТЪРОТЕ НА ВОСКЪДЪ ПА-
ПИРОСИТЕ И ТЮТЮНИТЕ ОТЪ
реномираната фабрика Авгериниди.
Произвежда и папиреси по 20 кѣса 3—12

ВНИМАНИЕ! ВНИМАНИЕ! ВНИМАНИЕ!

Въ новата питейна фабрика „ЗАРОКОСТА“

ЯНИ Г. ЦОКАТО

ВЪ ВАРНА

Почитаемата му многобройна клиентела, също и клиенте-
лата на бившата Фабрика за питеята

на г. ЯНИ ЗАРОКОСТА

винаги ще намѣри всѣкакви най-доброкачествени спиртни
питеята — ликьори, коняци, мастици, джиброви най-
фини; вермутъ, амеръ, ромъ по качество прѣвзоходящи
всѣка фабрикация; вина стари и нови първокачествени;
оцетъ и др. по цѣни най-износни.

За бързото и акуратно изпълнение на поръчките се гарантира
1—10

ОДРИНСКА БАНКА,

клонъ дървени материали — Варна.

Пристигнаха ни нови дървени материали — дъски и други,
първокачествена стока.

Цѣни безъ конкуренция. Отнесете се до складътъ ни.

Делигиранъ членъ и Директоръ: Исидоръ Арпудовъ.

АНГЛИЙСКИЯ ПЕЧАТЪ ЗА ТЪРГОВИЯТА НИ.

Английското Икономическо
списание „The British Trade Re-
view“ въ последната си книжка
е напечатало една кореспонден-
ция на своя кореспондентъ отъ
Варна съ слѣдното съдържание:

„Условията въ България.“

„Търговците на тази страна
сѣ много безпокойни отъ теж-
ките пристигания на стоки отъ
странство и иматъ право да сѣ
загрижени. Много отъ стоките
сѣ поръчани седми или осемъ
мѣсеца по-рано — прѣди да се
изпратятъ — и благодарение на
играта въ курсоветъ и спада-
нето въ цѣнитѣ търговците сѣ
изложени на тежки загуби. За
това болшинството отъ послед-
ните прѣдплаща до най-лесното
срѣдство, именно: да абандони-
ратъ стоките си. Достовѣрни
свѣдѣния твърдятъ, че въ ми-
нищитѣ — Варна — Бургасъ стои-
тостта на абандонирани сток-
и възлиза на 80 милиона фран-
ка (французки). Благодарение
на създалото положение и невъз-
можнѣ цѣни по които чуждест-
ранни вѣщи офериратъ — вла-
дѣе общъ страхъ и нежелание
да купуватъ.“

„Английските индустриалци
и износители, ще бждатъ добри
сѣдѣтели да упражняватъ край-
на прѣдпазливостъ при приемане
поръчки отъ тази страна (ж. н.).“

Тѣ трѣбва да искатъ 25% отъ
стойността съ поръчката и да
товарятъ стоката на риска на
купувача.“

„Складирането на спории
стоки въ минитѣ, понася не
лежки разходи и слѣдъ изтича-
нето шестъ мѣсеца, ако купу-
вача не се яви, властитѣ
продаватъ стоката на публиченъ
търгъ. Разбира се, такава про-
дажба въ никой случай не би
реализирала задоволителенъ ре-
зультатъ и притежателя е дово-
ленъ, ако получи дори четвъртъ
отъ фактурната стойностъ. Всѣ-
ка прѣдпазливостъ се налага.
Още повече, че общото фи-
нансово положение въ тази
страна не е ни най-малко при-
влекателно.“

Подобни съобщения и прѣдо-
прѣждания до английските ин-
дустриалци и износители сѣ
направени и отъ английската
търговска камара въ София, до
колкото свѣдѣнията ни се про-
стиратъ, почти едновременно
съ горната кореспонденция отъ
Варна.

Тия съобщения и прѣдопрѣ-
ждания до печата и износители
индустриалци въ Англия сами
по себе си щѣха да бждатъ безо-
бидни и безвѣдни за българс-
кия търговски сѣтъ, ако не
оставяха впечатлението отъ ба-
ния на вѣжкѣтъ съ агнето, кое-

то, ако отгорѣ или отдолу ни,
му мѣти водата; ако не права-
ха впечатлението, сѣдѣрвѣм-
но, че силния има право да ду-
ши по слабия, но по слабия нѣ-
ма право да се брани.

Ние бихме попитали уважае-
миятъ почетенъ кореспондентъ
отъ Варна, напиримѣръ, какъ би
поегнѣлъ той, ако прѣвъ лѣ-
тото още поръчаше да му се
прати една вѣщъ, която може
да се употребѣи за нужди само
прѣвъ зимата и по условията
вѣщъта трѣбва да е въ негово
притежание точно прѣвъ сезона,
за който е тя употребѣила, на-
противъ, такъ вѣщъ му се из-
праща, прѣвъ сезонъ, въ който
та е не само неупотѣбима, но
и по стойността е наполовина
или даже напълно обезвѣнена —
най-първо, би ли е приелъ то-
гава, когато отъ нея нѣма ни-
каква необходимостъ и второ
задѣжженъ ли би билъ той да
заплаща нейната стойностъ по
една цѣна, каквато въ момента,
когато ще трѣбва да стане нейнъ
обладателъ, тя не струва цѣна-
та си? По съвѣстъ и, по за-
конъ казано: нѣма ли той нрав-
ственното и юридическото пра-
во, най-малкото: поне, да се от-
каже отъ тая вѣщъ? Въ другъ
случай — ако въпроса се каспе-
ше до една стока, отъ която
той очакваше да спечели нѣ-
що — за несвоевременно дос-
тавяне и продаване на вѣщъта
би ли ималъ право, съвѣтъ
законно, даже да поиска и обез-
вѣждение за прѣтърпѣни за-
губи? На какви правни прин-
ципи, на какви закони или на
какви търговски обичаи може
да основава правото си единъ
индустриалецъ-износителъ да за-
държа съ мѣсеци и даже съ
години изпълнението на по-
рѣжката, за която е поелъ ан-
гажиметъ и когато по свое ус-
мотрение, въ цѣта на клиента
си я изпѣли, да иска стоката
му да бжде приета и да иска да
му се плати по ония цѣни, които
сѣ нему угодни?

Въ кореспонденцията, по по-
водъ на която пишешъ тия ре-
доне, има тоя недостатѣкъ, че
та не поднася индустриалцитѣ-
износители въ Англия да бж-
датъ точни и акуратни въ из-
пълнението на поетитѣ си ан-
гажименти, за да иматъ и нрав-
ственното и юридическото право
да прѣтендиратъ отъ български-
тѣ търговци също да бждатъ
точни и акуратни по своитѣ
ангажименти.

Впрочемъ, знаятъ се двѣ и-
тини, именно, че абандониране
въ такива баснословни размѣри,
за които се говори въ корес-
понденцията, въ размѣръ на 80
милиона французски франка,
напиримѣръ, не е имало, защото
тѣ сѣ равни на 480—500 ми-
лиона лева и че стоки отъ ан-
глийско произхождение отка-
ни въобще не имало и нѣма —
абандонирания оризъ на Ант.
Бенето стана, както нѣколко
лжти се вѣтъ кава и тукъ, на
това мѣсто, защото доставката
му се изпълни съвѣтъ несвое-
временно и при условия, които
явно оцѣтваша търговците съ
големитѣ загуби — пратенъ
ямъ е оризъ съ 50% по висо-
ки отъ дѣйствителнитѣ цѣни и
прѣвъ врѣмето на доставката и
при това оризъ „Бѣлокъ“, въ
его оризъ „Каролина“, за ка-
къвто бѣха направени порѣж-
китѣ. Тоя оризъ е отъ Испания.
Английски интереси нѣма за-
сѣпати. Чудното е отъ гдѣ на-
каждъ да се правятъ именно отъ
английска страна тия прѣдосто-

рожения, за които аспира ко-
респонденцията на почтенния
кореспондентъ на The British
Trad Review отъ Варна прѣдъ
английскитѣ износители и ин-
дустриалци и прѣдъ английс-
кото търговско обществено
мнѣние — отъ какъвъ мора-
ленъ и материаленъ интересъ
се уежща подтикнатъ тѣ да
напакостватъ на притиснатитѣ о-
стѣната български търговци
отъ силни огнетители, които
използуватъ политическото по-
ложение на България да я тре-
тиратъ като вѣжкѣтъ — агне-
то? Благороднитѣ англичани
поне иматъ най-малкитѣ осно-
вания да се обхождатъ така съ
българскитѣ търговци и съ
България.

W.

Комунистите искатъ и завладѣватъ.

Не бѣше нищо, че комунисти-
тѣ изѣдоха въ трапезарията си
общинския волъ, който билъ
старъ и непотрѣбенъ на общи-
ната; не бѣше нищо и това, че
тѣ за изхранването си, безъ да
платятъ ни стотинка, употребѣ-
ха въ видъ на общинска субвен-
ция за 5—6 хиляди лева мѣл-
ко, което по всичкитѣ закони,
правила и наредби трѣбваше да
мине като приходъ на община-
та. Но привичката, именно при-
вичката да се яде чуждото и да
се консумира въ видъ на субвен-
ция самопроизволно онова, ко-
ето не принадлежи на консума-
тора, много значи.

Така комунистите, за обща
цѣль, сръщу три подписа на
три физически лица, взеха 600
хиляди лева и други 200—300
хиляди по текуща сѣтка отъ
една банка и на лѣво и на дѣ-
во равнасятъ сѣхове, че по
принципъ тѣ дългове не при-
наватъ и не плащатъ и всички
спорове, които възникватъ за
напрѣдъ по това задѣжжение,
ще се разрешаватъ отъ бжде-
дитѣ комисари. Подписитѣ на
трите лица сѣ инструменти,
или сръдството за експроприи-
ране, което е дѣло свършено и
по нататѣкъ тѣ, подписитѣ, зна-
чение нѣматъ.

Тия дни комунистите сѣ за-
върпкали прѣдъ когото може и
прѣдъ когото не може да прѣ-
каратъ на рѣцѣ и общинскитѣ
градини — тѣ да разпродаватъ
веленчупитѣ и произведенията
имъ; тѣ сами да прибиратъ су-
митѣ; тѣ да си упражняватъ и
контрола. Не знаежъ държавни-
тѣ контролѣри въ общината
на какво сѣ мнѣние, но болши-
ството на общинския сѣтъ
не е далечъ отъ да усвои и то-
ва гениално измислено отъ
главния организаторъ на експро-
приациитѣ въ Варна сръдство, да
се експроприр. за партията и до-
ходитѣ отъ общинскитѣ градини,
така хубаво обработени и наре-
дени отъ буржуазнитѣ трудо-
ващи.

Привичката, както виждате,
стана страсть, а страстьта гра-
ничъ вѣтъ съ прѣтѣжността.
Да не се нарушатъ еднажъ
моралнитѣ закони, о които на-
мира непоколебимата своя упо-
ра чуждото притежание, чуждо-
то право; нарушатъ ли се, това
става привичка, вносѣдствие то
добива характера на вѣстраста-
ване и, най-сетнѣ, привичката
и страстьта се прѣвѣрща въ
идеалъ, който сѣ простени и не-
простени сръдства трѣбва да се
постигне.

Не току така безмислено
единъ грѣцки мѣдрецъ, на ва-
нитването на приятелъ си: ва-
що тѣ жестоко накаралъ сина
си, за една невзначителна про-
стѣлка, отговорилъ: „ами при-
вичката споредъ тебе малко ли
значи?“

Оставиха се комунистите на
своя воля да извършатъ нѣ-
колко работи: изѣдоха общин-
ския волъ и общинското мѣлко
ненакавано; взеха една едра су-
ма отъ една частна банка и я
употѣбиха въ прѣдприятие,
което ухранва хора на една пар-
тия на очаквацитѣ се сѣстрѣ-
ния, партия, която по принципъ
сѣтъ, че не е длъжна да по-
върща паритѣ, които взема отъ
частнитѣ собственици и всяко
прави да застави общинскитѣ
контролѣри да поематъ анга-
жимента и тѣ да се равняватъ
съ кредиторъ, а за себе си за-
вѣзва, че бждеция комисариатъ
ще има думата. Привичката,
вѣстрастихъ се комунистите —
искатъ градинитѣ, искатъ об-
щинския приходъ, искатъ...
искатъ всичко да присвоятъ.
Това е тѣхенъ идеалъ — да
изѣда два велиника, двама
по-малки, които му ги дава. „По-
малкиятъ“ сами по себе си не
щѣха да иматъ такова анате-
ние, ако тѣ, по реда си, не се
обръщаха въ причини, казва
единъ френецъ. Не би било
опасно ако само това, ако кому-
нистите се задоволяватъ съ едно
дѣло, даже и сѣ петъ дѣния,
като тия и спратъ — ако тоя
начинъ на дѣйствуване не се
обръне въ цѣль и сръдство
за извоюване положението на
всѣвластни индустриалци и насил-
ници на гражданското търпе-
не и мѣтене.

Замислялъ ли се е нѣкой отъ
градинитѣ да вземе инициати-
вата да свика едно гражданско,
а не партианско, събрание, да
обясни дѣлата на комунистите
и да прѣдизвика реакциите на
гражданството сръщу дребнитѣ
и едритѣ факти формално кон-
статирани и сѣ нищо неопро-
вергнати?

Комунистите прѣдъ гра-
жданската безропотностъ се овла-
чивиха и ставатъ и по-хищни и
по-жестоки сръмво всѣко нѣщо,
което може да имъ мине въ
рѣцѣтѣ и сръмво всѣки, който
слабо се влада прѣдъ тѣхъ.
Градинитѣ бива ли да сѣ тѣй
слаби, бива ли да се държатъ
въ тъмнината?

Имате думата ние народни
водачи, ние именно, които не
можете, или не смѣете да се
доближите и разберете единъ
съ други.

С. Ю.

ПРОДАВАТЪ СЕ: 1) Рѣжидо

Варна IV участъкъ, въ центра
на града, до Катедралната църк-
ва и лавари, сѣ три магацини,
удобни за търговия — манифенту-
ра — аптека — адвокатски бюра и
кр. и сѣ 14 отѣделения, двѣ
нѣби и баня.

2) ЛОЗЕ, въ Варненскитѣ
лози, въ мѣстността „Салта-
натъ“, въ най-населената, ку-
рортна частъ на лозята, на са-
мий морски брѣвъ сѣ най-ху-
бавъ изгледъ къмъ околнитѣ
брѣгове, пристанището и море-
то сѣ пѣтъ за кола отъ Евксин-
ноградското шосе (VI участъкъ)
до самото лозе, удобно за раз-
кошенъ къшкъ или санаториумъ.

СПОРАЗУМѢНИЕ: при П. Дра-
гулевъ, адвокатъ Варна, сръщу
Мировитѣ сѣдин.

(безъ поорѣдници).

Безработицата.

Изобилието на баннотити, което правеше живота по-разпуснат, по-охотен до преди една година, нивна — няма вече. Неизброими са причините за това ниване на баннотити, за които даже банки има да се отгъват на дъб, но не могат да ги намърят. Изобилието на баннотити ни научи да не се склпим в разходити си и да живеем добри. Наука добра, прилика цинна! Но, изобилието на баннотити ни остави във повола; тя, освен това, ни остави и едно тежко наследство — скъпоцията.

Днес, когато даже банкити не се радват на едно относително изобилие от банноти, когато и държавата няма той прилив и отлив от тях, както бивае през минимални 4—5 години на охоловката, то е тежко наследство — скъпоцията, има да се бори и с друго едно още по-тежко такова, което е последица, пак от прехватения прилив и отлив на баннотити, което се дължи на големата липса на банноти (за металически пари и въпрос не може да става). Това друго тежко наследство е безработицата. Варна, която е негов и шестостепенен индустриален център, наистина, още не дава да се чувства още тъй-много безработицата; но индустриалните центрове, като Габрово, Сливен, Пловдив, Русе, Дупница и др. са напълно тежко да чувствуват този страшен бич на спокойствието и сигурността.

Разполагаме с данни, които се въздържаме да публикуваме, които обаче ни говорят, че безработицата е причината за хиляди работни ръце, особено в Пловдив, Хасково, Дупница и др. мѣста, дѣто тютюневите складове са спрели машини, апликацията на тютюнит, да стоят без работа, са бездействие, хиляди ръце и хиляди гърба стоят без хлѣб и не само, че тѣ стоят без работа и гладни, ами и броят им от ден на ден повече се увеличава — че броят и силата им няма възрастителни размѣри.

За тѣ хора ще трябва да се помисли. Но кой е, който трябва да мисли? Капиталистът ли? Държавата ли? — И единът и другата. Но капиталистът няма никаква сигурност, че, когато се рѣшат да предприемат нѣщо за създаване на работа за безработитѣ, не ще се натъкнат или на чл. 4, или на други каквито еднакъ опасни причини от еискален или политически характер, та сами на себе си да напакостят.

Държавата? Но тя може само съ закони и наредби, които менажират частитѣ и обществен капитал, да способствува за прихващането на безработицата и да въдвори спокойствие и сигурност въ страната. Готова ли е държавата да менажира капиталитѣ? Готова ли е тя да отстъпи от своята еискална политика да даде свободен простор на употреблението на капиталитѣ, които се са пестили и като земната на окоито са се навали, се са охранявали и се охраняват може би въ дълбоки подземия от страхъ, че по една или друга причина, по един или друг начин, от невиделица може да се посегне върху тях и да бъдат отнети от стопанитѣ им? Готова ли е да даде всички гаранции за тѣхната цѣлост и ненакъриваност от власт и безвластие? — Държавата ще бъде намѣрила равновѣсното за равншаването на тоя въпрос, който плаши да се рѣши и разрава въ една грозна стихия; тя ще бъде намѣрила най-ефикасното срѣдство за осуетяването на страшитѣ послѣдци на една разразена въ анархия безработица оглушаваща от викъта за хлѣбъ.

Печатница Д. Тодоровъ — Варна.

Моменти въ върховно изпитание на държавата се поражда да избира най-малкото зло от дѣтѣ: откажа от законитѣ и наредбитѣ, които съществуватъ свободно и сигурно развитието на капиталитѣ за даване хлѣбъ на хиляди и десетки хиляди работници, или безпакостността на капиталитѣ за даване хлѣбъ на хиляди и десетки хиляди изгладѣли човѣци.

Не, държавата трябва да предприеме първото и да помисли, да групира всички провадители сили и фактори на работата да осуетятъ пакоститѣ отъ безработицата.

Външни съобщения.

Статката на миньоритѣ въ Англия продължава и, както е казалъ единъ англичанинъ, „тъ ще се скрати толкова по-скоро, колкото по-скоро повече и повече се разшири.“ Къмъ миньоритѣ са присѣдени и всички активитѣ и най-силнитѣ работнически организации отъ тѣх нарѣчени Трийлзъ Алиансъ (Тройния Съюзъ) на инженеритѣ, транспорта и желѣзничаритѣ, съ които заедно стачкувацитѣ възлизатъ на повече отъ 8 милиона работници. Тѣ охотно са приели вѣтъ на Лондъ Жоржъ, ако е вѣрно, и съ крѣвъ да се развѣшатъ несправитѣ неравнотѣ въпроси. Умнитѣ англичани мислятъ, че така разширено движението скоро ще даде едно пълно и издоголнително спокойствие.

Полценскитѣ съобщения въ цѣла Англия по настоящемъ ставатъ съ автомобил.

Желѣзницитѣ за нищо не и служатъ сега.

За търговията въ Англия.

Благодарение на стачката на каменно-въгленитѣ коначи, която вема колосални размѣри, търговията на Велико-Британия прѣживява една тѣтрѣ серия озна криза.

Наложната възраба на каменитѣ въглища съвършено е парализирала, макаръ временно, търговията на тоя крупенъ артикулъ — отъ друга страна мѣрнитѣ, които правителството е принудено да прилага, като ограничения до минимумъ желѣзнитѣ съобщения и забраняване на паракодитѣ да товарятъ нужнитѣ за консомация въглища, безъ специално разрешение — както всички останали послѣдствитѣ отъ икономическия моментъ, подлага търговията на Англия на една аномалия.

До сега, обаче, мѣстнитѣ консумативни пазари, като изключимъ въглищата, не са още прѣтрѣли значителна промѣна. Очакването цѣната на американскитѣ нафта за каменитѣ въглища къмъ Европа, вслѣствие стачката въ Англия, да се покачатъ до сега не се е реализирало — благодарение на огромнитѣ депозити на такива въ Англия и Европа.

Забѣлжава се едно затвърдение въ цѣната на хранитѣ; поради многото запитвания на анги. импортьори.

Търговията съ изтокъ въ тоя случай не е засѣгната, тъй като сезона на вѣтисне съ тоя край и безъ това е настѣналъ.

Тържища.

Царевица — неоспокоенъ пазаръ; отбѣлжава се 1 шилингъ повишение.

Бобица — безъ въкакво търсене.

Пшеница — прѣдполагамата възраба поради стачката — отбѣлжава една буря въ закупуване. Австралийско жито 80 шилин. Американско „ 81 „

Наменни въглища — подъ възраба; никакъвъ пазаръ.

Желѣзо — послѣствие стачката, незначителни операции.

Бакъръ — повишение 5 1/2 лири на тонъ.

Прѣжда — тоже едно затвърдяване. — 4.60—5.60 пенса, повишение — съ 1—20 пункта.

Варненско тържище

19 априлъ 1921 год.

Положението на тържището прѣвъ изтеклата седмица си остана същото — вѣстой по вѣнчани линии нѣко вѣнчки поски. Даже и колонията не доби реалитетно оживление.

Въ минута прѣвъ същата седмица настѣпни 1 малъкъ смутъ отъ аномалнѣното напѣсване отъ една частъ отъ печата живо тенденциозни и цѣлѣни да компрометиратъ положението на мислитѣ на въкавалъ си кракъ. Успокоението настѣпни, съдѣ като друга частъ отъ печата и вѣнчани съдѣността на положението и упронѣга тенденциознитѣ и компрометиратѣ търговията на мислитѣ и сензации.

Пристанището също така е въ вѣстой, който невъзможно е да се прѣвѣди до кога ще продължава.

Слѣдъ като цѣнитѣ на брашната въ Цариградъ бѣха се понадръжали и брашнаритѣ, макаръ и съ явни, по понесени загуби, възнамѣряваха да се освободитѣ отъ стоконетѣ си, като ги изнесетѣ въ брашно, отъ отоманската столица пристѣгнаха поплъ безпакостенъ извѣстия за цѣнитѣ, които са спаднали тѣ дни съ още 50 стотинки на кг. по-долу и отъ досегашнитѣ цѣни. Това спадане дава 315 гроша или повече отъ 1/2 тур. лира на торба и загубата, която напѣтѣ износители ще понесетѣ, е тѣтрѣ въ голѣма и непоносима. Остана на износители да избиратъ една отъ дѣтѣ линии: да държатъ стоконетѣ си тѣкъ непокътнати, като очакватъ неминуеми загуби, които не могатъ да бъдатъ прѣвѣдени и оирѣдѣдени още отъ сега, или да рискуютъ съ изнасянето имъ, все пакъ съ изнанитѣ, че и отъ цариградското тържище ще излѣзатъ съ огромни загуби.

КУРСЪ ВЪ ВАРНА.

Париченъ и Стоковъ.

Свободенъ Пазаръ.

11 априлъ 1921 год.

Герм. марка	134.50
Австр. крона	13.80
Холанд. флорини	26.70
Чехосл. корони	115.—
Ромѣнски lei	131.50
Сръбски динари	230.—
Англ. лири	327.50
Долари чекъ	81.30
Франски fr.	595.—
Италиански лири	384.—
Лири турски	56.80
Драхми	610.—
Папалеонъ ефектитъ	
Швейцарски франка	1440
Канадски долари	71.50
Левъ сребро	

ХРОНИКА.

Промена въ митницата.

Сегашния управителъ, г. Козаромъ, се прѣмѣства въ Русе за управителъ на митницата при гарата; за управителъ на Варненската митница вѣмето Козарова е назначенъ г. Илия Бонджиевъ досегашенъ ревизоръ по митницитѣ.

За директоръ на Варненския клонъ на Б. Н. Банка, на мѣсто вакантно, се прѣвѣжда директоръ на Плевненския клонъ г. Минчо Станевъ.

Ваканцията на съ тоя брой, до 6 май, си даваме една кже ваканция, която ще употребимъ въ една малка обиколка въ нѣкои градове търговски центро-

ве за запознаване съ положението. Брой 60 ще излѣзе съдѣ Вѣнчани дѣла на 6 май и ще съдѣла редовно излизането си. Тѣзи ваканции ни се наложиха по неволи — понеже пенчн работници и господари въ печатницата и редакцията прѣвъ цѣнитѣ 10 дни, отъ днесъ, са трудоващи.

Въ брой 2 отъ 14 т. м. на „Навѣстия“ на Бургавската Търговска — Индустр. Камара е обнародвана дѣлова статия за „Патищата на българския износъ и проектитѣ за елеватори.“ Заслужава да се прочете и заслужава да се похвалятъ авторъ и Напѣтѣ икономистѣ въ прицѣнитѣ на нуждитѣ, които са имали градоветѣ ни въ развитието на търговията имъ, винаги, пакъ са били погрѣшни, или са били пристрастни и несправедливи. Така, Бургавъ, пристанището, на който е обслужвалъ и обслужва половината отъ цѣла България, включително съ столицата, бивалъ е и още остава отритнатъ отъ икономиститѣ и отъ държавата. Въпроситѣ за елеватори и силози, мислимъ, трябва да се разглеждатъ съобщително интереситѣ и общото икономическо повдигане на цѣлитѣ провинции, които ще бж-

датъ обслужвани отъ тѣхъ, не въ едно несправително далечно бж. дѣло, а въ сегашнитѣ моменти и нужди. Варна и Бургавъ са дѣтѣ очи за сега на България — безъ единото, или другото, та ще бжѣ съдѣ България. Политиката да се заепава, търговията на единъ градъ въ вѣрда на другъ е била винаги вѣрдителна, тъй както и политиката на сантименталноститѣ на политиконационалнитѣ оптимизмъ, за който автора на статията споменава всѣкога е вредна частно на мѣстнитѣ интереси на градоветѣ, така и на общитѣ стопански интереси на страната. Когато Деде-Агачъ стане нашъ, мажоранъ и нему да се създадѣтъ условия за напѣдѣкъ.

Пристигналъ е въ бургавското пристанище, подъ американско знаме s/s „Jасона“, носещъ за Бургавъ 90 хиляди каси газъ. Слѣдъ паракодъ се очаква да пристѣгне въ варненското пристанище, кадѣто ще разтоваря 10 хиляди каси газъ, прѣдначени за провинцията въ Северна България. Газта принадлежи на „Standard oil Company“, която има спонтѣ главни складове въ Варна и Бургавъ.

ШЕВНИ МАШИНИ

отъ най-голѣмата, прочута и реформирана
въ Европа **ФАБРИКА**

ПЛЕТАЧНИ МАШИНИ

МЕТОРЪ „УНИВЕРСЕЛЪ“

пристигнаха на

Братя К. Вѣклови — Русе.

Продѣлка на ЕДРО въ Русе.
Продѣлка на АРЕВНО въ София и Варна.
Цѣни съвършено умѣрени 2—3

Важно за посетителитѣ въ Велико Търново.

ХОТЕЛЪ БОРИСЪ, прѣустроенъ, съ отлична чистота и прислуга, commodно инсталиралъ, приема посетители.

Вѣнчн посетителъ, ще бжѣ особено доволенъ отъ леглото си и отъ ресторанта при хотела, кадѣто се сервира въсѣкога прѣвни и вкусни ястия, точи се въсѣкога отлежала бира, стари бѣли и червени вина и въсѣкакви други натурални напитки, вѣсѣка вечеръ свири оркестра на Музикалното Д-во „Лира“ безъ никакви кѣта.

Цѣнитѣ както за леглата, така за храната и напитки са съвѣрно умѣрени.

Хотела се уреджа отъ стопанина си — бивши дѣлгогодишенъ съдѣжател на хотелъ „Ромѣ.“

10-10 **Стефанъ В. Мерджановъ.**

ИНДУСТРИАЛЦИ! ТЪРГОВЦИ!

Ако се интересувате за **КОЛОФАНЪ** (Чамъ-сакъ) и **ТЕРПЕНТИНЪ** Американски, отнесете се до фирмата

С. М. КИТРИНОПУЛО, ВАРНА

и ще имате най-низката оферта.

Телефонъ № 270. Телеграми: Китринопуло, Варна.

ОБЯЗЛЕНИЕ

Кралство Холандско Паракодно Д-во подѣржа **редовна петнадесетъ дневна паракодна служба** между Холандия и България съ собственитѣ си паракоди направо за Амстердамп, Роттердамъ, Хамбургъ, Копенхагенъ, Данцигъ, Штетинъ, Ригъ, Ревалъ и пр. Слѣдъ приема стоки съ директни коносаменти за всички пристанища по рѣката Рейнъ и разклоненията и а именно: Дюсселдорфъ, Кьолнъ (Köln), Майнцъ, Франкфуртъ, Штразбургъ и пр. пр. Освѣтъ това приема стоки и за разни Американски пристанища тоже съ директни коносаменти. За по точни съдѣния дава агенцията Варна.

10-15 **Х. Паймурхтъ** ул. Цариградска 399.